

סמל ג'ולי (שרה) ויינר ז"ל

בת רות זدب
נולדה בירושלים
בתאריך ה' בשבט תש"ס, 22/1/1980
התגוררה בירושלים
התגייסה באפריל 2000
שרתה בחיל האוויר
נפלה בעת מילוי תפקידה, בפגיעה בצוות אзор
בתאריך כ"א בשבט תשס"א, 14/2/2001
נקברת בהר הרצל
אזור ד' חלקה 9 שורה 2 קבר:
הותירה אחראית הוריהם, אחיות ואח

בת 21 בנפלה

קורות חיים

בת רות--dominiik זدب-Ricard. נולדה ביום ה' בשבט תש"ס (22.1.1980) בירושלים. בת בכורה להוריה, שעלו מצרפת כשנה לפני-כן ונישאו בירושלים. אחראית נולדו אחותה פni ואחותה עמנואל. ג'ולי למדה בגן ילדים בנווה יעקב ובבית-ספר יסודי ברמת שרת עד גיל תשע, אז עברה עם משפחתה לצרפת, לעיר נאנט, שם סיימה את לימודיה.

ג'ולי גדלה והיתה לצעירה נאה ולה חברים רבים, שאהבו את שמחת החיים שלה ואת טוב ליבה. היא אהבה מוזיקה ותיאטרון, קולנוע וריקודי-עם, ומאוד אהבה לטיפיל בטבע ולבלوت עם ידידים.

אחרי שסיימה את לימודי בתיכון וקיבלה תעודה בוגרות, החליטה ג'ולי לחזור לישראל ולשרת בצה"ל בטרם תפנה ללימודים גבוהים. היא הגיעה הארץ במעמד של קטינה חוזרת והחלła ללמידה עברית באולפן של מרכז הקליטה 'כלנית' באשקלון. זמן קצר אחריו בואה כבר רכשה חברים רבים, שנחנו לשוחות במחיצתה, וכן חידשה קשרים עם חברים מתקופת ילדותה בארץ.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

בתום לימודי העברית באולפן ולמרות שעבירה בהצלחה את כל המבחנים להמשך לימודים גבוהים, עזבה גיולי את מרכזו הקליטה על-מנת להתגייס. היא ויתרה על התמיכה של הסוכנות היהודית ועל המגוררים במרכזה הקליטה ועברית לירושלים. במהלך ההמתנה לגיוס עבדה במלון "שער ירושלים" על מנת לפרנס את עצמה.

בחודש אפריל 2000 התגייסה גיולי לצה"ל. תחילתה לא רצו לגייסה, בענונה שהיא מבוגרת מדי ולא דוברת עברית, אך גיולי התעקשה והצליחה. היא שירתה כסמלת מבצעים בחיל- האויר. מסוף מפקדה, סא"ל אמיר: "גיולי שירתה ביחידתנו במשך תשעת חודשים. גיולי חודשים אלו השפתקי להכير מעט מיכולותיה ומأופיינה הייחודי. גיולי התרבות כבעלת מצב רוח טוב במיוחד, מחיצת המון ושרה על סביבתה אווירה נעימה וקסומה. במלחמותה האישית לוצאה לקורס קצינות, הוכיחה גיולי רצון עז להתקדם ולהצליח וגילתנה כושר התמדה מרשימים במיוחד. למרות הקשיים שנתקלה בהם, וביניהם קשיי השפה, עמדת בכבוד בכל הكريיטריונים הדורושים והעתודה לוצאה בגאותה לקורס הקצינות".

גיולי תיכננה לטפל בחילילים בודדים, נושא שהכירה היטב, מיד כשתשסיהם את קורס הקצינות.

ביום כ"א בשבט תשס"א (14.2.2001) נחרגה גיולי בפייגוע חבלני בצומת אזור. בבוקר היא הגיעה לתחנת ה热血ה בדרך להתחיל את קורס הקצינות, והמתינה בתחנת ה热血ה. מחבל שנ Hag בוטובוס דרס את המתינים בתחנה, והרג שבעה חיילים ואזרחים אחדת. עם גיולי נהרגו: סמ"ר מגדיש אופיר, סמל אילוז דוד, סמל לוי רחל, סמל פולונסקי כוכי, רב"ט מנביץ אלכסנדר, רב"ט קריסי יסמין ושמחה שטרית.

בת עשרים-וacht הייתה גיולי בונפה. היא הובאה למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל, ירושלים. הותירה אחראית הוריהם, אחות ואות. גיולי הועלתה אחורי מותה לדרגת סמל.

בהלויה כיבדו את זיכרה של גיולי ראש עיריית ירושלים, יו"ר הסוכנות היהודית, מפקדים בחיל-האויר, נציג שגרירות צרפת, חברים ואנשים רבים שהתרגשו מאוד מסיפור חייה.

הרמטכ"ל רא"ל שאול מופז כתב למשפחה: "גינוי הפגיעה מוטיבציה רבה ויוזמה אין קץ. נחישותה להצליח בכל אשר עשתה וחיווכו הכבוש, הפקה אהובה ואהודה בקרב החילונים ומפקדי היחידה. מעשה מתועב של בן עולה לקח אותה מעימנו, אולם זכר דמותה המיחודת ייחרט בלבינו לעד".